

ФІНАНСОВО-АНАЛІТИЧНІ АСПЕКТИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ РОЛЕЙ УЧАСНИКІВ ПАРТНЕРСЬКИХ ПРОЄКТІВ

©2021 КАНОВА О. А.

УДК 338.242
JEL Classification: O22

Канова О. А.

Фінансово-аналітичні аспекти прийняття рішень щодо визначення ролей учасників партнерських проєктів

Мета статті полягає у формуванні аналітичної бази для прийняття рішень стосовно визначення оптимальної ролі учасників при фінансуванні партнерських проєктів розвитку економіки держави. У роботі окреслено важливість оптимального розподілу джерел фінансування для вирішення проблем, пов'язаних із браком ресурсів і низькою ефективністю реалізації суспільно важливих проєктів, які реалізуються на засадах партнерства. Розглянуто статистичні дані, які свідчать про розвиток проєктів, що реалізуються в Україні на партнерських засадах. Також встановлено поширені форми партнерських договорів і механізми фінансової підтримки, які використовуються в партнерських проєктах в Україні. Визначено регіони України, які є лідерами й аутсайдерами за кількістю партнерських договорів, укладених та/або реалізованих на їх території. Проаналізовано дієвість різних форм фінансової участі різних сторін у партнерських проєктах. Для цього участь можливих інвесторів узагальнено за трьома джерелами фінансування: кошти державного бюджету, кошти місцевих бюджетів та інші джерела, які включають всі позабюджетні фінансові ресурси (власні ресурси учасників програм, суб'єктів господарювання та фізичних осіб, які мають відношення до результатів реалізації проєктів, ресурси міжнародних організацій, спонсорські та благодійні кошти, запозичені кошти й інше). Для визначення впливу залучених джерел фінансування на успішність реалізації партнерських проєктів за різною спрямованістю (окремо для програм, що мають економічну, соціальну й екологічну спрямованість) побудовано регресійні моделі. За результатами моделювання проведено розрахунок коефіцієнта еластичності, який показує силу впливу залучення окремого джерела фінансування на успішність реалізації програми. Зроблено висновки про те, яким чином збільшення (або зменшення) частки фінансування з окремого джерела вплине на успішність реалізації програми відповідної спрямованості.

Ключові слова: джерела фінансування, партнерський проєкт, прийняття рішень, цільова програма.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2021-3-42-47>

Рис.: 1. **Табл.:** 2. **Формул:** 1. **Бібл.:** 9.

Канова Олександра Андріївна – кандидат економічних наук, старший викладач кафедри менеджменту та бізнесу, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця (просп. Науки, 9а, Харків, 61166, Україна)

E-mail: Oleksandra.kanova@hneu.net

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-0101-053X>

Researcher ID: <https://publons.com/researcher/1858955/oleksandra-kanova/>

UDC 338.242
JEL Classification: O22

Kanova O. A. Financial and Analytical Aspects of Making Decisions on Determining the Roles of Participants in Partnership Projects

The article is aimed at forming an analytical basis for making decisions on determining the optimal role played by participants in financing partnership projects for the economic development of a state. The paper outlines the importance of distributing financial support efficiently in order to address problems related to the lack of funding and low efficiency of socially important projects implemented on a partnership basis. Statistical data testifying to the development of projects implemented in Ukraine on a partnership basis are considered. The most common forms of partnership agreements and financial support mechanisms used in partnership projects in Ukraine are also identified. The regions of Ukraine that are leaders and outsiders as for the number of partnership agreements concluded and / or implemented on their territory are identified. The effectiveness of various financial participation forms used by various parties to partnership projects is analyzed. To fulfill the task, the participation of potential investors is generalized by three sources of funding: state budget funds, local budget funds and other sources that include all extrabudgetary financial resources (own resources of program participants, businesses and individuals related to project implementation results, international organizations, as well as sponsorship and charitable funds, borrowed funds, etc.). Regression models have been constructed to determine the impact of the funding sources involved on the successful implementation of partnership projects in different areas (programs in economic, social and environmental areas are considered separately). Based on the modelling results, the elasticity coefficient has been calculated, which shows the extent to which the attraction of an individual funding source influences the success of the program. Conclusions are made on the extent to which the increase (or decrease) of the share of funding from a single source affects the success of the program in a certain area.

Keywords: funding sources, partnership project, decision making, target program.

Fig.: 1. **Tabl.:** 2. **Formulae:** 1. **Bibl.:** 9.

Kanova Oleksandra A. – Candidate of Sciences (Economics), Senior Lecturer of the Department of Management and Business, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics (9a Nauky Ave., Kharkiv, 61166, Ukraine)

E-mail: Oleksandra.kanova@hneu.net

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-0101-053X>

Researcher ID: <https://publons.com/researcher/1858955/oleksandra-kanova/>

Вступ. Реалізація проектів, важливих для розвитку економіки держави, є складним завданням, адже вимагає залучення значних ресурсів, які не в змозі повною мірою надати представники влади. Тому планування таких проектів на засадах партнерства, коли на реалізацію поставлених цілей спрямовані скоординовані зусилля всіх зацікавлених сторін, вбачається досить актуальним. Проте практична реалізація партнерських проектів є складним процесом, який вимагає дуже ретельного опрацювання всіх складових.

Одним із найважливіших аспектів будь-яких партнерських угод є розподіл фінансових зобов'язань. Адже часто саме можливість залучити фінансові ресурси інших сторін і становить привабливість планування проектів на партнерських засадах. Проте низькоякісний і недосить оптимальний план залучення фінансових коштів і вибору інвесторів є частою причиною низької ефективності реалізації проектів або навіть їх повного провалу.

Національна фінансова система України характеризується слабкістю та хронічним дефіцитом ресурсів, особливо на рівні місцевих бюджетів [5, с. 123]. О. М. Стефанків та В. І. Данилишин [8] зазначають, що найважливіша проблема реалізації державної політики щодо розвитку економіки України пов'язана як з низьким рівнем її фінансового забезпечення, так і з нераціональним плануванням і неадекватним використанням наявних ресурсів.

На думку Л. В. Лисяк та В. О. Зюзіна [4], держава має акумулювати ресурси публічного та приватного секторів економіки для реалізації суспільно важливих пріоритетних програм, при цьому дотримуючись вимог якості, ефективності та результативності.

О. Тулай [9] пропонує визначити фінансове забезпечення державних програм як сукупність форм і методів, які вживаються при використанні фонду фінансових коштів, сформованих за рахунок різних бюджетних і позабюджетних ресурсів і спрямованих на досягнення цілей сталого розвитку України [9, с. 19]. Про важливість залучення різних джерел фінансування програм наголошує і М. І. Мальований [5]. На його думку, результат залежить не лише від загальних обсягів залучених фінансових ресурсів, а й від їх структури, динаміки та місця у фінансовій системі.

Про важливість оптимального перерозподілу фінансових ресурсів говорить О. І. Данилюк [1]. Саме на це має бути орієнтований пошук шляхів вирішення проблем, пов'язаних з браком ресурсів, а не на зменшення кількості суспільно важливих програм. При цьому роль державних і місцевих ресурсів у фінансуванні таких проектів лишається провідною.

Виходячи з вищезазначеного **метою** цієї роботи є формування аналітичної бази для прийняття рішень стосовно визначення оптимальної ролі учасників при фінансуванні партнерських проектів розвитку економіки держави.

Результати. За даними Міністерства економіки України [7], станом на початок 2019 року на території держави було укладено 189 договорів, які реалізуються на партнерських засадах (без урахування договорів, які реалізовувалися на території непідконтрольної українській владі). Динаміку зміни кількості проектів, які реалізовува-

лись на території України з 2012 по 2017 рр. в розрізі форм укладених договорів, наведено на рис. 1.

Так, спостерігається помірне зростання кількості укладених договорів щодо реалізації проектів на партнерських засадах. На початок 2019 року кількість укладених договорів зросла на 70,3 % порівняно з 2012 роком і на 4 % порівняно з попереднім роком.

Найбільш поширеною формою договорів на засадах партнерства є концесії (в середньому за зазначений період на території України укладено 80,6 % таких договорів із загальної кількості договорів, які реалізуються на партнерських засадах). Також досить поширеною формою є договори про спільну діяльність (вони складають 19,3 % в середньому за період). Крім того, укладений 1 договір державно-приватного партнерства (це близько 0,2 % в середньому від загальної кількості проектів).

З укладених 189 договорів (станом на початок 2019 року) реалізується лише 58, що складає 30,1 %. З них 42 договори укладені у формі концесії, 15 договорів про спільну діяльність та 1 договір державно-приватного партнерства. Серед причин невиконання договорів визначено такі: закінчення терміну дії договору (для 4 договорів), розірвання (для 14 договорів) та призупинення (для 113 договорів).

У розрізі регіонів лідером за кількістю укладених договорів виступає Полтавська область (114 договорів), проте 109 з цих договорів не виконуються. Тоді лідером за кількістю укладених договорів, які реалізуються, є Миколаївська область (в ній реалізується 15 проектів, з яких 14 – у рамках концесії, 1 – у рамках договору про спільну діяльність). Далі йдуть Київська область (10 договорів), Закарпатська (9 договорів), Одеська (6 договорів), Запорізька, Донецька та Львівська (по 4 договори), Херсонська (2 договори), а також Хмельницька, Івано-Франківська, Чернігівська, Луганська, Кіровоградська та Житомирська (по 1 договору). Крім того, в Дніпропетровській та Тернопільській областях укладені, проте не реалізуються, 1 та 2 договори відповідно. В інших областях не реалізується жодної угоди на засадах партнерства.

Серед включених до реєстру інвестиційних проектів і проектних пропозицій: 33 % великих проектів (від 12 млн дол. США); 12 % середніх проектів (від 1 до 12 млн дол. США); 55 % маленьких проектів (до 1 млн дол. США) [2]. Близько 22 % проектів і проектних пропозицій були ініційовані компаніями приватного сектора – товариства з обмеженою відповідальністю або акціонерні товариства (деякі з них за участю приватних і державних установ). Ініціатори інших інвестиційних проектів і проектних пропозицій є державними або комунальними підприємствами (публічні).

Існують три різні механізми державної підтримки, яка потрібна ініціаторам проекту: державні гарантії щодо позик, які планується залучити ініціаторами проекту (25 %); пряме фінансування з державного бюджету (73 %); державні позики (1 запит від компанії приватного сектора був відхилений). Понад 60 % пропозицій, які потребують державні гарантії, були ініційовані компаніями приватного сектора. Їхні пропозиції передбачають, що приватні компанії самостійно отримують комерційну позику (можливо,

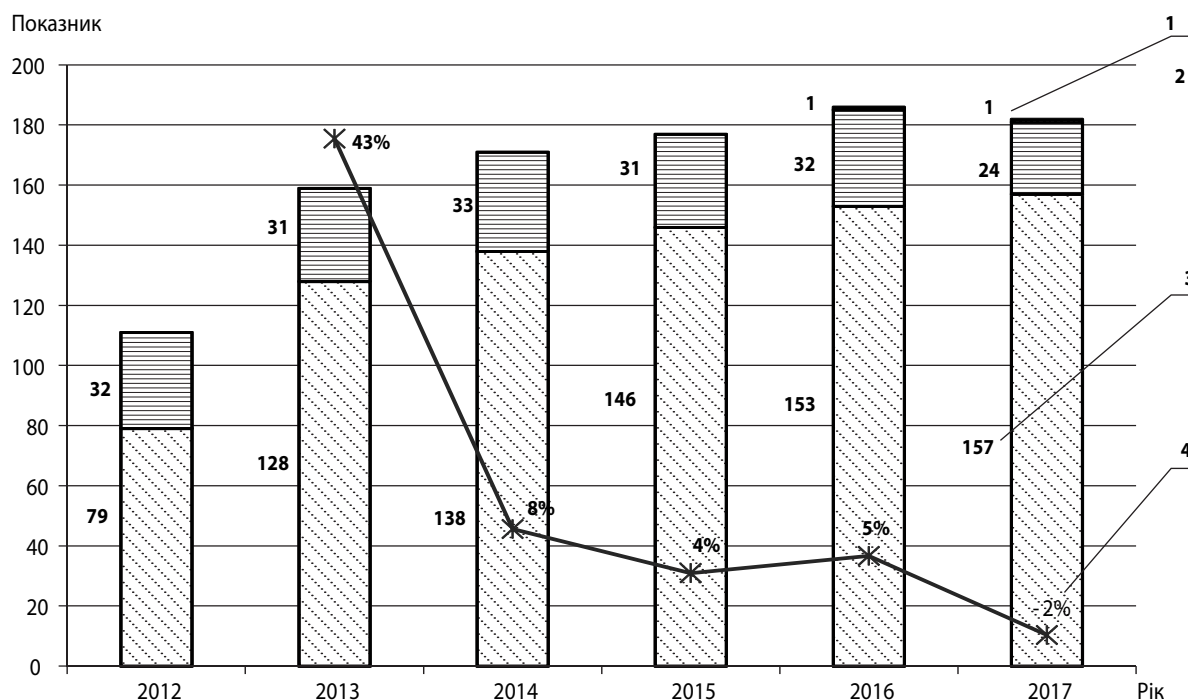

Рис. 1. Динаміка зростання проєктів, які реалізуються на партнерських засадах в Україні, 2012–2017 рр.:

1 – державно-приватне партнерство; 2 – спільна діяльність; 3 – концесія; 4 – відсоток приросту загальної кількості договорів

Джерело: складено автором за [6; 7]

навіть у власному банку); уряд забезпечує приватні компанії державними гарантіями без задоволення цими компаніями будь-яких суспільних інтересів. Відсоткові ставки для позик, які планувалося взяти за проєктними пропозиціями, підготовленими державним і приватним сектором, що були переглянуті командою Світового банку, становили від 2% до 18% [2].

Цільові програми є ще одним дієвим інструментом реалізації партнерських проєктів. Для визначення дієвості різних форм фінансової участі в проєктах розглянемо ефективність їх реалізації в Україні.

Так, для визначення впливу залучених джерел фінансування на успішність реалізації партнерських проєктів за різною спрямованістю (окремо для програм, що мають економічну, соціальну та екологічну спрямованість) розробляються регресійні моделі. Ці моделі мають лінійний вид:

$$y = b_1 \cdot x_1 + b_2 \cdot x_2 + \dots + b_n \cdot x_n,$$

де y – успішність реалізації партнерських проєктів; x_n – джерела фінансування; b_n – ступінь впливу n джерела фінансування на результативних показник; n – кількість джерел фінансування.

За результатами моделювання проводиться розрахунок коефіцієнта еластичності, який є показником сили зв'язку фактору x з результатом y та показує, на скільки відсотків зміниться значення y при зміні значення фактору на 1%. Узагальнений (середній) коефіцієнт еластичності для кожного окремого фактору x_n розраховується за формулою:

$$E_{(x_n)} = b_n \cdot \frac{\bar{x}_n}{y(\bar{x}_n)}.$$

Значення отриманих коефіцієнтів еластичності можна інтерпретувати таким чином:

– $E_{(x_n)} \in [1; +\infty)$ – еластичність є високою, а вплив фактору x_n на результат є значним позитивним;

– $E_{(x_n)} \in (-\infty; -1]$ – еластичність є високою, а вплив фактору x_n на результат є значним негативним;

– $E_{(x_n)} \in (0; 1]$ – еластичність є низькою, а вплив фактору x_n на результат є позитивним;

– $E_{(x_n)} \in (0; -1]$ – еластичність є низькою, а вплив фактору x_n на результат є негативним;

– $E_{(x_n)} \rightarrow 0$ – функція є нееластичною, а вплив фактору x_n на результат є незначним, при цьому якщо значення коефіцієнта еластичності від'ємне, то вплив є негативним, а якщо додатне – позитивним.

У результаті робляться висновки про те, яким чином збільшення (або зменшення) частки фінансування з відповідного джерела вплине на успішність реалізації програми відповідної спрямованості.

Проведене дослідження базується на опрацюванні даних за 35 державними цільовими програмами, які були заплановані до реалізації на значній частині території України у період з 2003 по 2023 роки. В цілому було проаналізовано 67 програмних документів, які містять концепції та проєкти цільових програм, а також інформацію, оприлюднену відповідальними органами влади стосовно ходу реалізації цих програм.

Відповідно до зазначеної мети цільові програми були розподілені на ті, які мають економічну, екологічну та соціальну спрямованість. Серед досліджуваних програм 20

були визначені як такі, що мають соціальну спрямованість, 11 – економічну та 4 – екологічну спрямованість.

З огляду на можливі джерела надходження фінансових ресурсів на виконання партнерських проектів, вони розподілені на:

- кошти Державного бюджету України;
- кошти місцевих бюджетів;
- інші джерела фінансування [3].

Інші джерела фінансування являють собою всі кошти, які надходять на фінансування проектів з позабюджетних джерел, таких як власні ресурси учасників програм, суб'єктів господарювання та фізичних осіб, які мають відношення до результатів реалізації проектів, ресурси міжнародних організацій, спонсорські та благодійні кошти, запозичені кошти тощо.

Наразі відсутня загальноживана методологія оцінки ефективності та результативності реалізації цільових програм. О. Тулай [9] зазначає, що для оцінки програм не-

обхідно аналізувати дієвість запланованих заходів програм стосовно досягнення заявлених результатів та оптимальність і збалансованість використання фінансових ресурсів відповідно до можливостей та цілей проектів.

Успішність реалізації державних цільових програм пропонується розглядати з позицій: фактичне виконання поставлених у програмі завдань і фактичне залучення передбачених у програмі фінансових ресурсів. Для проведення цієї оцінки досліджено звітну інформацію про виконання цільових програм, оприлюднену відповідальними виконавцями проектів.

Отже, визначимо ефективність реалізації цільових програм залежно від джерел фінансування на основі побудови регресійної моделі.

Побудовані регресійні моделі для визначення впливу залучених джерел фінансування на успішність реалізації цільових програм і розрахунок відповідних коефіцієнтів еластичності наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Моделі впливу залучення джерел фінансування на успішність реалізації цільових програм

Спрямованість цільових програм	Регресійна модель	Коефіцієнти еластичності
Економічна	$y = 0,586379 \cdot \text{ДБ} + 0,489821 \cdot \text{ІД} - 0,21903 \cdot \text{МБ}$, $R^2 = 0,62$	$E_{(\text{ДБ})} = 0,62$; $E_{(\text{МБ})} = -0,05$; $E_{(\text{ІД})} = 0,43$
Соціальна	$y = 0,691389 \cdot \text{ІД} + 0,576767 \cdot \text{МБ} + 0,551101 \cdot \text{ДБ}$, $R^2 = 0,75$	$E_{(\text{ДБ})} = 0,60$; $E_{(\text{МБ})} = 0,13$; $E_{(\text{ІД})} = 0,26$
Екологічна	$y = 5,121008 \cdot \text{МБ} + 0,171781 \cdot \text{ІД} + 0,13364 \cdot \text{ДБ}$, $R^2 = 0,96$	$E_{(\text{ДБ})} = 0,19$; $E_{(\text{МБ})} = 0,70$; $E_{(\text{ІД})} = 0,11$

Примітка: ДБ – кошти Державного бюджету України; МБ – кошти місцевих бюджетів України; ІД – інші джерела фінансування; $E_{(\text{ДБ})}$ – коефіцієнт еластичності коштів Державного бюджету України; $E_{(\text{МБ})}$ – коефіцієнт еластичності коштів місцевих бюджетів України; $E_{(\text{ІД})}$ – коефіцієнт еластичності інших джерел фінансування; $R^2_{(\text{ІД})}$ – коефіцієнт детермінації

Джерело: авторська розробка

Побудовані регресійні моделі впливу залучення джерел фінансування на успішність реалізації цільових програм можна вважати достовірними, про що свідчать високі значення коефіцієнтів детермінації ($R^2 > 0,6$).

Для цільових програм, які мають економічну спрямованість, залучення фінансових ресурсів за рахунок коштів державного бюджету має позитивний вплив на успішність реалізації таких програм, на що вказує коефіцієнт еластичності 0,62.

Також позитивно впливає залучення фінансових ресурсів за рахунок інших джерел – коефіцієнт еластичності 0,43. А залучення фінансових ресурсів за рахунок коштів місцевих бюджетів має негативний вплив на успішність реалізації таких програм, хоча ступінь впливу досить низький – коефіцієнт еластичності -0,05.

Для цільових програм, які мають соціальну спрямованість, найвищий позитивний вплив на успішність їх ре-

алізації має залучення фінансових ресурсів за рахунок коштів державного бюджету – коефіцієнт еластичності 0,60. Наступне джерело фінансування за ступенем позитивного впливу – це інші джерела (коефіцієнт еластичності 0,26). На останньому місці є фінансування за рахунок коштів місцевих бюджетів (коефіцієнт еластичності 0,13).

На відміну від інших, для цільових програм екологічної спрямованості найвищий позитивний вплив на успішність їх реалізації має залучення фінансових ресурсів за рахунок коштів місцевих бюджетів (коефіцієнт еластичності 0,70). Залучення фінансових ресурсів за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел також має позитивний вплив на успішність реалізації (коефіцієнт еластичності 0,19 та 0,11 відповідно).

На основі проведених розрахунків формується аналітична база для визначення ролей учасників партнерських відносин (табл. 2).

Таблиця 2

Аналітична база для визначення ролей учасників при фінансуванні партнерських проєктів

Спрямованість цільових програм	Джерело фінансування		
	Державний бюджет	Місцеві бюджети	Інші джерела фінансування
Економічна	$E_{(ДБ)} = 0,62$ Фінансування програм за рахунок коштів державного бюджету має позитивний вплив на успішність їх реалізації. <i>Пріоритетне джерело фінансування</i>	$E_{(МБ)} = -0,05$ Фінансування програм за рахунок коштів місцевих бюджетів має негативний вплив на успішність їх реалізації. <i>Обмежити фінансування</i>	$E_{(ІД)} = 0,43$ Фінансування програм за рахунок інших джерел має позитивний вплив на успішність їх реалізації. <i>Можливе джерело фінансування</i>
Соціальна	$E_{(ДБ)} = 0,60$ Фінансування програм за рахунок коштів державного бюджету має позитивний вплив на успішність їх реалізації. <i>Пріоритетне джерело фінансування</i>	$E_{(МБ)} = 0,13$ Фінансування програм за рахунок коштів місцевих бюджетів має позитивний вплив на успішність їх реалізації. <i>Можливе джерело фінансування</i>	$E_{(ІД)} = 0,26$ Фінансування програм за рахунок інших джерел має позитивний вплив на успішність їх реалізації. <i>Можливе джерело фінансування</i>
Екологічна	$E_{(ДБ)} = 0,19$ Фінансування програм за рахунок коштів державного бюджету має позитивний вплив на успішність їх реалізації. <i>Можливе джерело фінансування</i>	$E_{(МБ)} = 0,70$ Фінансування програм за рахунок коштів місцевих бюджетів має позитивний вплив на успішність їх реалізації. <i>Пріоритетне джерело фінансування</i>	$E_{(ІД)} = 0,11$ Фінансування програм за рахунок інших джерел має позитивний вплив на успішність їх реалізації. <i>Можливе джерело фінансування</i>

Джерело: авторська розробка

Таким чином, при прийнятті рішення щодо залучення фінансових ресурсів при розробці державних цільових програм економічної спрямованості пріоритетним джерелом фінансування мають бути кошти державного бюджету (адже це джерело має найбільший позитивний вплив на успішність реалізації таких програм – еластичність 0,62).

Наступним за пріоритетністю має бути фінансування за рахунок інших джерел (дане джерело має також позитивний вплив на успішність реалізації програм, але ступінь впливу дещо нижча за попереднє джерело – еластичність 0,43). Від залучення фінансових ресурсів з коштів місцевих бюджетів для фінансування цільових програм економічної спрямованості слід при можливості відмовитись, адже залучення цього джерела має незначний негативний вплив на успішність реалізації програм (еластичність -0,05).

При прийнятті рішення щодо залучення фінансових ресурсів при розробці державних цільових програм соціальної спрямованості можна залучати будь-які джерела фінансування. Пріоритетним джерелом мають бути кошти державного бюджету (залучення коштів з даного джерела має найвищий ступінь впливу серед інших джерел на успішність реалізації програм – еластичність 0,6). Наступним джерелом фінансування за пріоритетністю мають бути інші джерела (еластичність 0,26). На останньому місці за пріоритетністю є фінансові кошти місцевих бюджетів (еластичність 0,13).

При вирішенні питання щодо вибору джерел фінансування державних цільових програм екологічної спрямованості, на відміну від інших програм, пріоритетним джерелом є кошти місцевих бюджетів – їх залучення має позитивний вплив на успішність реалізації програм (еластичність 0,7). Доречно також залучати до фінансування кошти державного бюджету (їх вплив становить 0,19) та інші джерела фінансування (еластичність 0,11).

З огляду на конкретні джерела, слід зазначити, що залучення коштів з державного бюджету завжди має позитивний вплив на ефективність реалізації програм будь-якої спрямованості. Хоча найбільш ваговий вплив використання даного джерела має на програми економічної та соціальної спрямованості. При реалізації екологічних програм залучення коштів державного бюджету має хоч і позитивний, проте не досить високий вплив на результати реалізації програм.

Залучення коштів з інших позабюджетних джерел також завжди має позитивний вплив, про що свідчать позитивні значення коефіцієнтів еластичності. При цьому найбільш істотний внесок це джерело робить при реалізації економічних проєктів, далі – соціальних та на останньому місці – екологічних цільових програм.

Планування використання коштів за рахунок місцевих бюджетів є неоднозначним. При реалізації екологічних проєктів це джерело має найбільший з інших позитивний вплив на результат. При фінансуванні соціальних цільових

програм залучення цього джерела є також позитивним. А при фінансуванні цільових програм економічної спрямованості використання коштів місцевих бюджетів має негативні наслідки для результативності реалізації програм. Це може пояснюватись тим фактом, що фактичне надходження коштів з цього джерела є найбільш неритмічним і непередбачуваним. Через що значно погіршуються показники виконання планів реалізації програм.

Іншими причинами негативного (або не досить високого позитивного) впливу залучення окремих джерел на фінансування цільових програм можуть бути недостатня якість самих проектів, особливо в частині необхідного фінансового забезпечення проектів; неритмічне надходження коштів на виконання завдань програм; нецільове використання фінансових ресурсів, які надійшли до проектів, невідповідність запланованих цільових програм пріоритетам розвитку відповідної території тощо.

Висновки. Проведене дослідження свідчить про те, що залучення фінансових ресурсів з різних джерел для реалізації цільових програм різної спрямованості має неоднаковий вплив на ефективність реалізації таких проектів. Так, при розробці відповідних планів необхідно ретельно розглядати можливості фактичного надходження коштів з визначених джерел фінансування. Крім того, необхідно враховувати пріоритетність розвитку окремих галузей економіки та відповідного розподілу цільових коштів. Перспективи подальших досліджень полягають в аналізі інших нефінансових аспектів, які впливають на ефективність реалізації партнерських проектів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Данилюк О. І. Соціальний захист населення та фінансовий механізм його реалізації. *Ефективна економіка*. 2019. № 5. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7056>
2. Державно-приватне партнерство в контексті управління державними інвестиціями в Україні: оцінка // Міжнародний банк реконструкції та розвитку. 2016. 77 с. URL: <http://documents.worldbank.org/curated/en/495131467995051959/pdf/106249-ukrainian-wp-p153935-public-public-investment-ukr-web-cover.pdf>
3. Про державні цільові програми : Закон України від 18.03.2004 № 1621-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1621-15>
4. Лисяк Л. В., Зюїн В. О. Механізм фінансового забезпечення соціальних програм в Україні. *Економічний вісник університету*. 2018. Вип. 37 (1). С. 236–245.
5. Мальований М. І. Оцінка бюджетного фінансування соціального забезпечення в Україні. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2020. № 1 (72). С. 116–135.
6. Никифорук О. І., Гусев Ю. В., Чмирьова Л. Ю. Державно-приватне партнерство: інституціональне середовище для розвитку та модернізації інфраструктури України. *Економіка і пронозування*. 2018. № 3. С. 79–101.
7. Проекти державно-приватного партнерства // Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. URL: <http://www.me.gov.ua/Tags/DocumentsByTag?lang=uk-UA&id=cffc9f41-f2ef-45e6-8303-0f8fc0e368f0&tag=Derzhavno-privatnePartnerstvo>
8. Стефанків О. М., Данилишин В. І. До проблеми пошуку ефективних механізмів планування та здійснення соціальних видатків у реалізації соціальної політики держави. *Ефективна економіка*. 2019. № 7. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7192>
9. Тулай О. Фінансове забезпечення державних соціальних програм: концептуальні доміанти у контексті досягнення цілей сталого розвитку України. *Світ фінансів*. 2020. № 4 (65). С. 8–22.

REFERENCES

- “Derzhavno-privatne partnerstvo v konteksti upravlinnia derzhavnymy investytsiamy v Ukraini: otsinka” [Public-private Partnership in the Context of Public Investment Management in Ukraine: An Assessment]. Mizhnarodnyi bank rekonstruktsii ta rozvytku. 2016. <http://documents.worldbank.org/curated/en/495131467995051959/pdf/106249-ukrainian-wp-p153935-public-public-investment-ukr-web-cover.pdf>
- Danyliuk, O. I. “Sotsialnyi zakhyst naselennia ta finansovyi mekhanizm yoho realizatsii” [Social Protection of the Population and Financial Mechanism of Its Implementation]. *Efektivna ekonomika*. 2019. <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7056>
- [Legal Act of Ukraine] (2004). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1621-15>
- Lysiak, L. V., and Ziuzin, V. O. “Mekhanizm finansovoho zabezpechennia sotsialnykh prohram v Ukraini” [The Mechanism of Financial Support of Social Programs in Ukraine]. *Ekonomichnyi visnyk universytetu*, no. 37(1) (2018): 236-245.
- Malovanyi, M. I. “Otsinka biudzhethnoho finansuvannia sotsialnoho zabezpechennia v Ukraini” [Estimation of Budget Financing of Social Security in Ukraine]. *Visnyk sotsialno-ekonomichnykh doslidzhen*, no. 1(72) (2020): 116-135.
- Nykyforuk, O. I., Husev, Yu. V., and Chmyryova, L. Yu. “Derzhavno-privatne partnerstvo: instytutsionalne seredovyshche dlia rozvytku ta modernizatsii infrastruktury Ukrainy” [Public-private Partnership: Institutional Environment for the Development and Modernization of Ukraine's Infrastructure]. *Ekonomika i prohnozuвання*, no. 3 (2018): 79-101.
- “Proekty derzhavno-privatnoho partnerstva” [Public-private Partnership Projects]. Ministerstvo ekonomichnoho rozvytku i torhivli Ukrainy. <http://www.me.gov.ua/Tags/DocumentsByTag?lang=uk-UA&id=cffc9f41-f2ef-45e6-8303-0f8fc0e368f0&tag=Derzhavno-privatnePartnerstvo>
- Stefankiv, O. M., and Danylyshyn, V. I. “Do problemy poshuku efektyvnykh mekhanizmiv planuvannia ta zdiisnennia sotsialnykh vydatkiv u realizatsii sotsialnoi polityky derzhavy” [To the Problem of Finding Effective Mechanisms for Planning and Implementation of Social Expenditures in the Implementation of Social Policy of the State]. *Efektivna ekonomika*. 2019. <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7192>
- Tulai, O. “Finansove zabezpechennia derzhavnykh sotsialnykh prohram: kontseptualni dominanty u konteksti dosiahnennia tsilei staloho rozvytku Ukrainy” [Financial Support of State Social Programs: Conceptual Dominants in the Context of Achieving the Goals of Sustainable Development of Ukraine]. *Svit finansiv*, no. 4(65) (2020): 8-22.

Стаття надійшла до редакції 02.08.2021 р.